

Kristin Olsen, Tvøroyri 75 ár

Her á plássinum hava ikki fáir útlendingar búsett seg á ungum árum, hava vunnið sær vív og eru vorðnir eins góðir tvøroyraborgarar sum hinir, ið bornir eru í heim og vaksnir upp í Froðbiar sókn. Flestir av hesum fremmandu hava havt ymiskan fakkunnleika, sum ikki var so vanligur her um leiðir, og teir hava av teirri orsök havt nógv at týða fyri ymiskar virkisgrunnir her á plássinum umframt fyri arbeiðsmannarørluna her í sóknini — bæði land- og sjóvinnu viðvíkjandi. Tá ið hin stóri slóðbróttarin og óræddi oddamaðurin »Fylking« var gjøgnum mong ár, (og kanska onkur, eg ikki veit um) Mortan hjá Kalinum og yvirgloggji Jóhan Beck eru undantiknir, eigur ávirkanin, sum hesir útlendsku innflytararnir útinttu, kanska einamest tøkkinu fyri, at »Fylkingarmenn« — og eftir teirra fyrmynd Suðuroya fiskimenn — stóðu nógv stinnari, tá ástóð, í verkfallstíðum, upp á summi krøv og um teirra felag enn norðanfjórðsmenn, sum fullu fyri so ofta í lønarstríði, at fiskimannafelagið sprongdist, og suðuroyingar stovnaðu teirra egna felag. »Fylking« var sterkasta arbeiðsmannafelag í landinum og fyrmynd fyri øllum hinum, tí hesir fremmandu, ið høvdu verið í verkamannarørlu og stríði heima, kundu leggja okkum gott lag á, tí felagsskapur til at bota um livikor verkamanna var ókendur her á landi, og tað kravdi menn, ið høvdu bein í nosini at ganga á odda móti teimum vinnulivsmönnum, ið havt høvdu einaræði í meira enn 50 ár, frá frihandilstíðin byrjaði á allari vinnu og lønum, og vituligt ikki vildu lata valdið frá sær við tí góða. Stríðið var hart tey fyrstu árin, men við góðum oddamönnum vann arbeiðsfólkið fram so við og við til betri kor.

Av hesum fremmandu dugnamönnum, sum eg minnst og kendi, eru nú deyðir gamli Persson, gamli Vilhelm Oluf og Joen — svenskararnir, kolahoggarar, stakmenn til grót- og múrararbeiði — Hans og Martin, norðmennirnir, sjómeann og fiskimenn, javngóðir við einhvønn feroying, vóru upplýstir menn — og so danin Vilhelm Meyer, frálíkur sjó- og snurriváðsmaður, sum slóð út í ódnarveðri við einum skipi higani.

Enn eru á livi urmakin Hans, sum á eldri árum flutti heim aftur til Noreg; hann var ein háttmentaður maður, ógvuliga hugtikin av og konur í skaldskapi, og havi eg manga ríka og hugtakandi lotu at minnast á og at takka honum fyri.

Her skal eisini nevast Charles »Stoyparin« — nevndur eftir virki sínum — av danskari ætt. Hann er væl yngri, enn teir flestu her nevndu.

Av teimum gomlu, ið komu hig-

ar sum serkønir í kolabróting, livu enn svenskarin Viberg, ein hegnismaður í grót- og múraravirki, sum í mong ár var ein stak dugnaligur og ágrýtin fyrstæðumaður í kolánáminum í Rangabotni, væl lýddur av øllum, ið komu at kenna hann, sum hann var í royndum. Hann legði ikki nevnda starv frá sær, minnst meg rætt, fyrr enn í 75-ára aldri, tí ein sonn kempa hevur hann verið, og bar hann aldur sín lættliga, hóast hann nú man líða at teimum 80.

Albin. Åkesen, svenskarin kom eisini higur sum kolanámsmaður, var síðani múrari og gróthoggari, men hevur í mong ár verið vegmaður í Froðbiar sóknar kommunu. Um hansara dugnaskap í hesum virki talar, at landsvegverkfroðingar fyrr fleiri ferðir hava havt hann til at kortleggja nýggjar vegir, og latið upp í hansara hendur at góðkenna ella vraka hitt lidna arbeiðið. Eg havi sæð hansara vegtekningar og tær, sum komnar eru frá verkfroðingum, og hava hansara í útsjón verið so meinlíkar hinum, at tað hevur verið ilt at siggja munin.

Saman við Albin havi eg havt manga hugnaliga samverð við tosi um øll mentunarmál — politisk, vísindalig og søgulig — ikki minst um svenskan skaldskap og feroyisk, tí háttmentaður maður er Albin. Hann sær út sum ein kempa og er arbeiðsfúsar enn, hóast hansara 76 ár. Hin nýggja av stabbargróti lagaða kirkjugarðin undir Akurgerði hevur hann verið oddamaður fyri — eitt prýðiligt handaverk, eitt sjónligt prógv um hansara hegni og handalag.

Eg havi nevnt hesar menn í hesi grein um Kristin Olsen, tí teir flestu hava havt meira og minni samband við hann, verið hansara virkisfelagar og eins og Kristin sett síni spor eftir sær á hesum plássi. Og tað mesta, sagt er vorðið um teir, kann verða sagt um Kristin eisini.

Kristin Olsen, sum hin 16. í h. varð 75 ár, er borin í heim yviri í Noregi, og hevur fyrst verið sjómaður, seinri múrararbeiðari, og kom á ungum árum higur sum kolahoggari, og tað hevur verið hansara høvuðsvirki gjøgnum árin bæði í Hvalba og her í sóknini. Men umframt hevur hann av og á bæði verið gróttmaður og fiskimaður. Í mong ár hevur hann nú starvast í Rangabotni, og eingin hevur verið meira yðin og ágrýtin í sínum virki sum hann lika til henda dag, tí Kristin hevur verið ein arbeiðsrót og er óføra sterkur maður, og er enn bæði í útsjón og í royndum sum ein maður á miðjum aldri; tað er neyvan nakar, sum gongur fram um hann í hansara arbeiði, nærlagdur og hartil hugagóður, sum hann hevur verið og er.

Kristin giftist við Magdalenu — hjá einkjuni, sum hon vanliga varð nevnd. Hon var dóttir Sunnuvú úr

SJÓNLEIKARHÚSIÐ

Telefon 1231

SAT SAPIENTI

sjónleikur í 3 portum
eftir VALDEMAR POULSEN verður spældur

Leygarkvöldið 22. mars kl. 8.00
Sunnukvöldið 23. mars kl. 6.00

Atgongumerki á kr. 5.00 til øll kvöldini verða at fáa í Sjonleikarhúsinum leygardagin kl. 12—1 og 7—8, sunundagin kl. 4—6 og annars mánadagin og týsdagin kl. 12—1 og 7—8.
Program á 50 oyru við inngongdina.

Til krambúð okkara

í Føroyingahavnini sokist ein ungur, dúgligur maður, sum hevur verið í krambúð fyrr.

Nordafar A.S., telf. 22 71,
Bryggjubakki 22.

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

Vikarbyrgi og sjógarpan Óla Jóhan Viberg á sama plássi. Hann sjólætst á ungum árum og Sunnuva flytti síðani higur á Tvøroyri við sonarbornum teirra, harimillum hin seinri so væl kendi Óla Jóhan Viberg, skipari á Sevmýri og Magdalena. Magdalena var Kristini ein góð kona; hon var ógvuliga vitug, frælslynt og politiskt vakin; hon var ein av teimum fremstu í stríðnum fyri at vinna fiskavirðiskvinnunum betri løn; djørv, glogg og við frálíkum talugávum var hon væl evnað at ganga á odda. Hon doyði tíværr í bestu árum og var tað Kristini ein stórur missur. Tey eiga fleiri børn saman, øll skilafólk sum tey gomlu.

Her skal ikki gerast meira av, hóast mangt annað kundi verið havt á máli, tí sum áður sagt: tað, sum eyðkendi teir flestu í hesari grein nevndu menn, eyðkennir eisini Kristin og er tí ikki neyðugt at taka uppáftur.

Mær er sagt, at Kristin ætlar at leggja kolaarbeiðið niður á 75-ára degnum og flyta heim aftur til Noreg, til eina dóttir, sum er gift haryviri. Men tað kann av sonnum sigast, at Kristin hevur verið so góður feroyingur og tvøroyraborgari sum nakar tey stivu 50 árin, hann hevur verið búsettur í Føroyum.

Friðamaður, bliður og vinsælur eigur Kristin einans vinir her á landi. Frá teimum vilja ivaleyst eins og frá mær mong eydnuynski fylgja við honum yvir um fjørðin við vón um, at hann ofta kann vitja higur aftur og endurnýggja minnini góð frá fornum dögum.

Kristin, tokk fyri ta tíðina, vit hava kenast, og langa framtíð og blíða.

Pól F.

VALDEMAR LÜTZEN
Telf. 1020 Tórshavn.

Panting

Tað verður her gjørt kunnigt, at dómarin hevur góðkent, at eftirstøður av kommunuskatti og húskatti fyri 4—8 gjald 1957/58 og eldri eftirstøður, sum áður eru pantaðar til einkis, verða innheimtaðar við panting.

Farið verður undir pantingina uttan aðra ávarðing tann 10.-4. íár.

TÓRSHAVNAR BÝRÁÐ,
tann 14. mars 1958.

Havnar Bjargingarfelag

heldur ársaðalfund í losjuni í Tórshavn mánadagin 24. mars kl. 20.
Dagsskrá samb. lógini. H.B.F.

Ársaðalfundur

í Norrøna Felagnum verður 22. í h. kl. 20 í kommunuskúlauluni.
Dagsskrá eftir lógini.
Musikkur við Havnar Musikk-skúla.
Stuttar røður.
Kaffiborð. Stjórnin.